

αὐτὸν σπίτιν ἢ πάρτη τζη τὰ ἔξε ρεάλια καὶ ἔτζι νὰ γροικᾶται τὸ ἐκεῖνον σπίτιν τῆς / αὐτῆς Σταμάτας νὰ τὸ κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς σπίτιν ἐδικόν της καὶ ἀγοράν της καὶ διὰ κανένα / καιρὸν καὶ τύχει τινὰς καὶ δώσειν πείραξιν τῆς αὐτῆς Σταμάτας διὰ τὴν μάρτε τῆς λεγομένης Φρανγγού / λας ὁμπλιγάρεται ὁ ἄνωθεν Γεώργης καὶ ἡ συνβία του νὰ τὸν ἐμαντινιέρου εἰς πᾶσαν ἐνάν / τιο καὶ τὰ ἐξῆς εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

/ — Γινάννης Λουρδᾶς — —

/ — Χριστόδουλος Ἀμάγης μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μην(ι)άτης νοτάριος ἔγραψα.

170

Κουντουβερνία

φ. 98^Γ

/ Φ 99

/ [+ Εἰς δόξ]αν [τ]οῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681 / ἐν μηνὶ Αὐγούστου 29 / εἰς τὸ σπίτιν τῆς κερά Φλου/[ρ]έντζας θυγάτηρ μαστρὸ Γεώργην Ἀμούρην λεγο-
μένου καὶ Καραγιάννη ἐδῶ παρὼν ἡ αὐτὴν κερά Φλου / ρέντζα καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέ-
ρος τὰ δύο ἀδέλφια Νικόλας καὶ Λίος Πολυκρέτηδες πέφτου εἰσὲ συνί / βασιν κουντου-
βερνίας παντοτινῆς καὶ δίνειν ἡ ἄνων εἰρημένην κερά Φλουρέντζα τῶν ἄνωθεν /
εἰρημένων δύο ἀδελφῶν Νικόλα καὶ Λίου τὸ ἀμπέλι καὶ χωράφιν ὅπου ἔχειν ἀπὸ
πουρκίν της / εἰς τὴν τοποθεσία τῶν Καλαμουριῶ τὰ σύνμπλια τοῦ μισέρ Ἀντωνά-
κην Μεντρηνοῦ καὶ Γλουμάκη / Καγιάφου τὸ ὅποιο ἀμπέλιον μετὰ τὴν ληνὸν του καὶ
τὸ χωράφιν ὅπου εἶναι χώρια ἀπόξων ἀπὸ / τὸ ἴδιον ἀμπέλιον ἀπὸ τὴν σήμερον ἡ
εἰρημένην κερά Φλουρέντζα τὰ δίδειν τῶν ἄνωθεν δύ(ο) / ἀδελφιῶ παντοτινὰ χωρὶς
καμμιᾶς λογῆς πληρωμὴν μόνον μετὰ τὶς κάτωθεν κοντετζιόνες / καὶ ταιριασμοὺς
ὅπου ἀναμετάξουν τὸς ἐταιριάσασιν ἡγου οἱ αὐτοὶ κοπιαστάδες ἀπομείνου ὅτιν / τὸ
εἰρημένον ἀμπέλιο νὰ τὸ δουλεύου καὶ νὰ τὸ καλλιεργοῦσιν εἰς τὴν ὥραν του σὲ κά-
θεν κάματόν του / καὶ νὰ φυτέψουσιν ὅπου ἔχειν χωράφια διὰ φτέψιμον καὶ νὰ τὸ
καταβολεύγουσιν νὰ τὸ μπιτάρου / καὶ νὰ τὸ ἀναστήσουσιν καθὼς ἦτον καὶ πρωτύ-
τερου καὶ νὰ τὸ τραφοκοπήσου νὰ στέκην πάντα ἅπαν / τημένον. Ἐτζι καὶ τὸ χω-
ράφιν νὰ εἶναι κρατημένοι οἱ αὐτοὶ κοπιαστάδες νὰ τὸ ξανκλίσουσιν καὶ / νὰ τὸ
παστρέψουσιν, νὰ τὸ τραφοκοπήσουσιν ἀτόρνου νὰ εἶναι πάντα ἀπαντημένον νὰ μὴν
μπαίνου / ζᾶ μέσαν καὶ νὰ τὸ δουλεύου καὶ νὰ τὸ καματεύουσιν εἰς τὴν ὥραν του νὰ
τὸ βάζου χειμωνικὸν καὶ κα / λοκαιρινὸν κατὰ τὴν τάξιν καὶ νὰ κάνο οἱ αὐτοὶ

κοπιαστάδες ὅλες τὶς ὁδοὺς καὶ ἡ νοικοκυρὰ / νὰ μὴν ἔχην καμμιᾶς λογιῆς ὁδοὺν
καὶ κάνοντάς ταν καλὰ καὶ νοικοκυρᾶτα ὡς προμετάρου / οἱ αὐτοὶν κοπιαστάδες
νὰ τᾶχουν πάντα καὶ τὰ δύο παντοτινὰ παίδιω παιδιῶν τος / καὶ νὰ μετεχένου πάντα
οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα τετάρτιν ἀπὸ πᾶσαν πρᾶμα εἰσὲ καιρὸν / ὅπου νὰ μὴν ἐθέ-
λασιν ταιριάζουν, εἰ δὲ σὲ καιρὸν ὅπου νὰ μὴν ἐθέλασιν κάνου τοὺς ἄνωθεν πᾶ / τους
καὶ δὲ γίνονται τὰ πράματα ὡς προμετάρου νὰ βάζου δύο καλοὺς γεωργοὺς καὶ
νοικοκυρέους νὰ / τὰ θεωροῦσιν καὶ ἂν εἶναι καλὰ καμωμένα νὰ γροικᾶται καὶ νὰ
εἶναι τὸ ἓνα τετάρτιν ἀπὸ πᾶσαν / πρᾶμα τῶν κοπιαστᾶδων, εἰ δὲ καὶ δὲ τᾶχου κα-
μωμένα ὡς προμετάρου νὰ εἶναι πριβάδοι ἀπὸ / μέσαν καὶ νὰ χάνου τοὺς κόπους τος,
εἰ δὲ πάλι καὶ εἶναι ὡς προμετάρου καὶ ἔχουν τα τελειωμένα / κατὰ τοὺς ἄνωθεν
πάτους καὶ ἔχου χρεῖα εἰς περ τοῦ ἄλλου τος [[καὶ]] νὰ θὲ νὰ πουλήσῃν τὴν μπάρτην
/ του νὰ μپροτιμοῦνται πάλι οἱ ἴδιοιν τόσον οἱ νοικοκυροὶν ὡσὰν καὶ τοὺς κοπια-
στάδες καὶ τὰ / ἐξῆς καὶ εἰς τὴ νιτράδα ὅπου ἤθελε ξαπεστείλει ἀφέντης ὁ Θεὸς τό-
σον εἰς τὸ ἀμπέλι ὡσὰν καὶ / εἰς τὸ χωράφιν νὰ μοιράζεται εἰς τὴν μέσῃν ἴσια πρὸς
ἴσια χωρὶς κανέναν ἱγγανος καὶ νὰ φέρ / νου οἱ κοπιαστάδες μὲ ἐδικές τος ἔξοδες
τὴν μπάρτε τῶν νοικοκυρῶν εἰς τὸ σπίτιν τος καὶ νὰ / παίρου πάντα θέλημα τῶν
νοικοκυρῶν σὲ θέρος σὲ ἁλώνι καὶ εἰσὲ τρυγος καὶ εἰς τὸ πάτος / καὶ τὸ ἐξῆς /. Σὲ
ὅλο / τὸ ἄνω γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοτέντοι καὶ ἀνεπαμένοι βάνοντας καὶ
ἀλληλογία τῆς ἀφεντ / ίας ρεάλια τριάντα ἦτοιν 30/ ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται
ἐπὶ ἀξιοπίστων μαρτύρω καὶ νὰ φέρ / νου καὶ τὸ καλαθιάτικον κάθεν Κυριακὴν
κατὰ τὴν τάξιν— — —

/ — Θωμᾶς Μιχαλίτζης μάρτυρας παρακαλετὸς ++

/ — Κωσταντῆς Μπάφος μάρτυρας παρακαλετὸς —

/ — Ἰωάννης Θεολογίτης μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

171

Πώληση

φ. 98v

/ Φ 99.

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681/ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου 4/ εἰς
τὸ σπίτιν κάμ[οῦ τοῦ] / ὑπογράφοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν τὰ δύο ἀδελφία Μιχα-
λῆς καὶ Μαρία παιδία τοῦ π[οτέ] / Ἰωάννη Μπουρταλαμιοῦ λέγοντας ἡ αὐτὴν ἄνω-
θεν Μαρία τὸ πῶς νὰ ἔχην καὶ νὰ τῆς εὐ[ρί] / σκεται ἀπὲ γονικάν της ἀπὸ τῆς μητέ-

